

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 05/14788 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 7 mei 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 22 april 2005 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 7 mei 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, voor zover thans van belang, ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 1 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 18 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. P.A. Offers, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. R.S.D. Ramrattansing, ambtenaar van Staat.

w.g. Offers
Lid van de enkelvoudige kamer

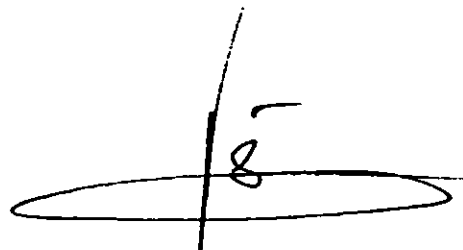
w.g. Ramrattansing
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2007

408

Verzonden: **13 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' with a horizontal stroke across it, and a small '8' or similar mark to the right.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

AFSCHRIJF

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regn.: Awb 05/14788 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake

geboren op
van Iraanse nationaliteit,
IND dossiernummer 0011.24.8094,
eiser,
gemachtigde: mr. S. Coenen, advocaat te Utrecht;

tegen

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE
voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie
(Immigratie- en Naturalisatiedienst),
te 's-Gravenhage,
verweerder,
vertegenwoordigd door mr. H.P. Kallenbach, ambtenaar ten departemente.

1. Procesverloop

Op 24 november 2000 heeft eiser een aanvraag voor toelating als vluchteling ingediend. Bij besluit van 11 december 2001 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 12 december 2001 heeft eiser daartegen bij deze rechtbank beroep ingesteld, geregistreerd onder nummer Awb 01/67430. Bij uitspraak van 30 juli 2002, verzonden op 12 augustus 2002, heeft de rechtbank het beroep gegrond verklaard en het besluit vernietigd met instandlating van de rechtsgevolgen. Bij brief van 3 september 2002 is daartegen hoger beroep ingesteld bij de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS). Bij uitspraak van 8 november 2002 is de uitspraak van 30 juli 2002 bevestigd.

Op 15 augustus 2003 heeft eiser (opnieuw) een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Op 8 juni 2004 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 7 juli 2004, aangevuld bij brief van 6 augustus 2004, heeft eiser hierop gereageerd met een zienswijze. Bij brief van 21 februari 2005 is bezwaar aangetekend tegen het niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag. Het bezwaarschrift is door verweerder aangemerkt als beroepschrift en als zodanig doorgezonden aan de rechtbank te 's-Gravenhage. Bij besluit van 22 april 2005 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Het ingediende beroep tegen het niet tijdig nemen van

Zaaknummer: Awb 05/14788 BEPTDN/BE

blad 2

een besluit op de aanvraag wordt door de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, geacht mede te zijn gericht tegen het besluit van 22 april 2005.

Teneinde uitzetting hangende de beroepsprocedure te voorkomen heeft eiser bij brief van 19 mei 2005, aangevuld bij brief van 22 juni 2005, een verzoek om een voorlopige voorziening ingediend. Het verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening is geregistreerd onder Awb 05/22906.

Het beroep is aangevuld bij brieven van 22 juni 2005 en 23 november 2005 en 17 februari 2006. Op 4 november 2005, aangevuld bij brief van 10 februari 2006, heeft verweerder een verweerschrift ingediend.

Bij brief van 24 februari 2006 zijn de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004 (kenmerk DPV/AM-U040113.0031) van de Minister van Buitenlandse Zaken opgevraagd. Namens de Minister is bij aangetekend en vertrouwelijk schrijven van 17 maart 2006 aan dit verzoek voldaan. Daarbij is door de Minister onder verwijzing naar het bepaalde in artikel 8:29, eerste lid, Awb, medegedeeld dat van bepaalde passages in deze stukken uitsluitend de rechtbank kennis zal mogen nemen.

Bij uitspraak van 22 mei 2006 heeft een andere enkelvoudige kamer van deze rechtbank beslist dat beperking van de kennisneming van de onderliggende stukken van het ambtsbericht beperkt gerechtvaardigd is en heeft de zaak terugverwezen naar de kamer van de rechtbank die over het beroep in de asielprocedure beslist.

Bij brief van 10 augustus 2006 heeft de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht de ongemaskeerde eerste-bladzijde van het onderzoeksverslag van 6 mei 2004 te retourneren.

Bij brief van 14 augustus 2006 heeft de rechtbank aan dit verzoek voldaan.

Bij brieven van 9 en 18 augustus 2006 hebben partijen de toestemming verleend conform artikel 8:29, vijfde lid, Awb, dat de rechtbank mede op grondslag van de onderliggende stukken van het ambtsbericht ten aanzien waarvan beperking van de kennisneming gerechtvaardigd is, uitspraak doet.

Het beroep is ter zitting van 13 februari 2007 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door mr. B.A. Palm, een kantoorgenoot van zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Standpunten

Eiser heeft aan de herhaalde aanvraag de volgende stukken ten grondslag gelegd:

1. vier stortingsbewijzen (1 mei, 22 mei, 12 juni en 3 juli 2000);
2. een vordering gericht aan zijn echtgenote en een vordering gericht aan zijn dochter van 8 april 2002;
3. Medische informatie Symfora Groep;
4. een tweetal brieven met betrekking tot eiser en zijn echtgenote van Gorouh Iranian Mobarez (G.A.M.) van 12 februari 2003;
5. een kopie van een verzoek van eisers echtgenote om eiser te mogen bezoeken in de gevangenis;
6. een kopie van twee bladzijden uit het identiteitsboekje van eiser;
7. een kopie van een model M101 voor het in ontvangst nemen van een Iraanse identiteitskaart.

Zaaknummer: Awb 05/14788 BEPTDN/BE

blad 3

Verweerder heeft de herhaalde aanvraag afgewezen omdat eiser geen nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb aan zijn aanvraag ten grondslag heeft gelegd.

3. Overwegingen

Onderhavige procedure is als bezwaar tegen het niet tijdig beslissen op de herhaalde asielaanvraag aanhangig gemaakt. Dit bezwaar is als beroep doorgezonden op grond van artikel 6:15 Awb.

Eiser heeft de aanvraag ingediend op 15 augustus 2003, waarop verweerder ingevolge artikel 42 Vw 2000 binnen zes maanden na het indienen van de aanvraag had moeten beslissen. Van de mogelijkheid om de termijn te verlengen is niet gebleken. De beslistermijn is op 15 februari 2004 verstreken. Het beroep is ingediend op 21 februari 2005. Bij besluit van 22 april 2005 heeft verweerder op de aanvraag beslist. Aangezien het beroep niet onredelijk laat is ingediend en verweerder nadien een beslissing heeft genomen is de rechtbank van oordeel dat eiser terecht tegen het niet tijdig beslissen beroep heeft ingesteld.

De rechtbank stelt vast dat het in de onderhavige procedure thans de beoordeling betreft van eisers herhaalde aanvraag. De eerste asielaanvraag dateert van 24 november 2000. Deze aanvraag is onherroepelijk afgewezen met de gegrondverklaring van het beroep, waarbij de rechtsgevolgen in stand zijn gelaten, tegen het besluit van verweerder van 11 december 2001 door deze rechtbank bij uitspraak van 30 juli 2002 (Awb 01/67430).

Op grond van artikel 4:6 Awb is de aanvrager gehouden nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden, indien na een geheel of gedeeltelijk afwijzend besluit een nieuwe aanvraag wordt gedaan. De rechtbank dient te beoordelen of zich na het eerdere besluit dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden hebben voorgedaan, die tot heroverweging noopten. Het maakt daarbij geen verschil of verweerder deze aanvraag inhoudelijk heeft beoordeeld, omdat buiten de aanwending van ingevolge de wet openstaande rechtsmiddelen eenzelfde geschil niet ten tweede male aan de rechter kan worden voorgelegd. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (uitspraak Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 11 augustus 2004, AB 2004/406).

Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten worden begrepen feiten of omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd. Dit geldt tevens voor bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve, gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand uitgesloten is dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat berust.

Originele documenten waarvan de echtheid niet kan worden vastgesteld, of kopieën worden, indien verweerder zich daarop beroept, in beginsel niet aanvaard als objectieve bron. Voorts

Zaaknummer: Awb 05/14788 BEPTDN/BE

blad 4

ligt het, gelet op het bepaalde in artikel 4:6 Awb in verbinding met artikel 31, eerste lid, Vw 2000, niet op de weg van verweerder om de valsheid van een ingebracht document aan te tonen.

Met betrekking tot bij de herhaalde aanvraag overgelegde documenten overweegt de rechtbank als volgt:

Naar aanleiding van een individueel ambtsbericht (IAB) van de Minister van Buitenlandse Zaken van 14 mei 2004, volgens vaste jurisprudentie van de ABRS aan te merken als een deskundigenbericht, is gebleken dat de authenticiteit van de onder 1. genoemde documenten niet met zekerheid kon worden vastgesteld. Nu de authenticiteit niet kan worden vastgesteld zijn deze documenten, zo overweegt de rechtbank, niet aan te merken als nieuw gebleken feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb en heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat eiser door middel van deze documenten zijn gevangenisstraf niet aannemelijk heeft gemaakt.

De onder 2. genoemde vorderingen zijn, blijkens het IAB van 14 mei 2004, vals bevonden en kunnen daarom naar het oordeel van de rechtbank eveneens niet als nieuwe feiten en omstandigheden worden aangemerkt.

De onder 3. bij de aanvraag overgelegde medische informatie kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden aangemerkt als rechtens relevante nova, zulks nu, zoals verweerder terecht stelt, niet is gebleken van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met eisers vertrek uit Iran.

Met verweerder overweegt de rechtbank ten aanzien van de documenten vermeld onder 4. dat deze niet ter ondersteuning kunnen dienen van het asielrelaas van eiser aangezien de documenten niet afkomstig zijn uit een objectieve bron.

Met betrekking tot de onder 5, 6, en 7 vermelde documenten is de rechtbank van oordeel dat deze documenten kopieën betreffen en derhalve niet op authenticiteit zijn te controleren. Gelet op vorenstaande kunnen deze documenten niet worden beschouwd als rechtens relevante nova.

Wellicht ten overvloede merkt de rechtbank ten aanzien van document 7 op dat deze afgifte blijkens de verklaringen van eiser in de eerste procedure bekend was en bekend gemaakt had kunnen worden en is er ook derhalve geen sprake van nieuwe feiten en omstandigheden.

Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb.

Bovendien is evenmin gebleken van bijzondere op deze zaak betrekking hebbende feiten en omstandigheden, die nopen tot het buiten toepassing laten van artikel 4:6 Awb.

Voorts heeft eiser in beroep enkele uitspraken, een brief van de Iraanse ambassade van 2 juli 2004 en een document van de Schweizerische Flüchtlingshilfe van 20 november 2003 overgelegd. Deze stukken leiden niet tot een ander oordeel.

Het beroep is, voor zover betreffende het beroep tegen het niet tijdig beslissen, niet-ontvankelijk.

Zaaknummer: Awb 05/14788 BEPTDN/BE

blad 5

Aangezien op goede gronden beroep is ingesteld bestaat aanleiding verweerder te veroordelen in de kosten die eiser in verband met het instellen van beroep tegen het niet tijdig beslissen op de aanvraag redelijkerwijs heeft moeten maken.

Het bedrag van de te vergoeden proceskosten wordt, met inachtneming van de wegingsfactor "zeer licht" voor het gewicht van de zaak, bepaald op € 80,50.

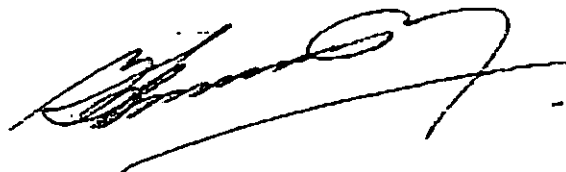
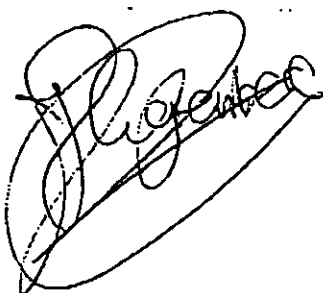
Voor het overige is het beroep ongegrond.

6. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart dat het beroep voor zover gericht tegen het niet tijdig beslissen op de aanvraag niet-ontvankelijk;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 80,50 onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze kosten aan eiser dient te voldoen;
- verklaart het beroep voor het overige ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.H. Keuzenkamp en in tegenwoordigheid van J.J.W. Klein Ligtenberg-Steffens als griffier in het openbaar uitgesproken op

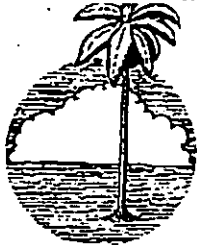
7 MEI 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: **7 MEI 2007**

VOOR AFSCHRIFT CONFORM
DE GRIFFIER VAN DE
RECHTBANK TE 's-GRAVENHAGE

ADVOCATENKANTOOR PALM

Maliebaan 39 A
3581 CC Utrecht
T: 030 234 11 50
F: 030 234 11 53

mr B.A. Palm
mr S. Coenen
mw. A. Lewa (chef de bureau)

De Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Per post en per fax nr.: 070 - 365 13 80

Inzake : de heer uit Iran
Onze ref. : 0411.29
Uw ref. :

Utrecht, 1 juni 2007

RAAD VAN STATE	
INGEHOMEN	
3284-C	
31 JUN 2007	
ZAAKnr.	390611
AAN:	VI
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGER BEROEPSCHRIFT

Edelgrootachtbaar college,

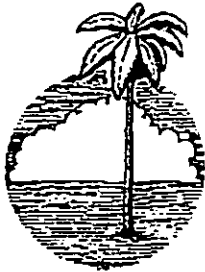
Namens appellant, de heer , momenteel verblijvende te 1741 NH Schagen aan De Nes 7a (AZC Schagen), te dezer zake domicilie kiezende te 3581 CC Utrecht aan de Maliebaan 39a, ten kantore van mr. S. Coenen, advocaat en procureur, wordt hierbij hoger beroep ingesteld tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, van 7 mei 2007, waarvan afschrift hierbij gaat.

Benadrukt zij dat ondergetekende door appellant tot het instellen van hoger beroep bepaaldelijk gevolmachtigd is.

Appellant is van mening dat de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, hierna eveneens te noemen "de rechtbank", van 7 mei 2007 in rechte niet in stand kan blijven, en voert daartoe de volgende grief aan.

Ten onrechte overweegt de rechtbank in paragraaf 3, op bladzijde 4 van haar uitspraak het volgende.

"Nu de authenticiteit niet kan worden vastgesteld zijn deze documenten, zo overweegt de rechtbank, niet aan te merken als nieuw gebleken feiten of omstandigheden in de zin van artikel 4:6 Awb en heeft verweerder in redelijkheid kunnen oordelen dat eiser door middel van deze documenten zijn gevangenisstraf niet aannemelijk heeft gemaakt.

ADVOCATENKANTOOR PALM

-2-

De onder 2. genoemde vorderingen zijn, blijkens het IAB van 14 mei 2004, vals bevonden en kunnen daarom naar het oordeel van de rechtbank eveneens niet als nieuwe feiten en omstandigheden worden aangemerkt.

(...)

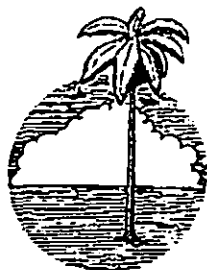
Uit het voorgaande volgt dat verweerder zich naar het oordeel van de rechtbank terecht op het standpunt heeft gesteld dat geen sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden als bedoeld in artikel 4:6 Awb."

Bij brief van 23 november 2005, houdende de aanvullende gronden van beroep, heeft appellant de rechtbank verzocht om bij de Minister van Buitenlandse Zaken de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004 op te vragen. Appellant had overigens al inzage gehad in de stukken die aan het individueel ambtsbericht ten grondslag liggen. In het individueel ambtsbericht wordt namelijk ten aanzien van het onderzoek enkel opgemerkt dat de documenten van appellant op een aantal echtheidskenmerken zijn onderzocht. Maar ook de onderliggende stukken maakten de wijze waarop het individueel ambtsbericht tot stand is gekomen niet inzichtelijker.

Op 24 februari 2006 vraagt de rechtbank vervolgens bij de Minister van Buitenlandse Zaken de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht op. Ook appellant ontvangt een afschrift van de stukken. De stukken zijn wederom ontdaan van een aantal passages met een beroep op vertrouwelijkheid ingevolge artikel 8:29 Awb. Voor de passages die zijn aangegeven met nummer 1 beroept de Minister zich op vertrouwelijkheid in verband met bronbescherming. Voor de met nummer 2 aangegeven passages beroept de Minister zich eveneens op vertrouwelijkheid, wegens bescherming van methoden en technieken.

Bij brief van 24 februari 2006 stelt de rechtbank appellant vervolgens in de gelegenheid om een schriftelijke reactie in te dienen, waarbij deze zich evenwel dient te beperken tot de vraag of de door de Minister verzochte beperking van de kennisneming van de onderliggende stukken en van de door de Minister verzochte vertrouwelijke motivering al dan niet gerechtvaardigd is.

Op 21 maart 2007 doet appellant de rechtbank zijn reactie toekomen. Uit de onderliggende stukken blijkt dat het onderzoek naar de documenten van appellant door twee vertrouwenspersonen uitgevoerd is. In het onderzoeksverslag staat namelijk dat het in het merendeel van de gevallen niet mogelijk is om rechtsreeks de instantie te benaderen die het document heeft afgegeven. Deze vertrouwenspersonen hebben volgens de ambassade jarenlange ervaring op juridisch gebied en staan als betrouwbaar en deskundig bekend. Appellant stelt zich op het standpunt dat de volledige beperking ten aanzien van de gegevens omtrent de deskundigheid van de twee vertrouwenspersonen, die het onderzoek naar zijn documenten hebben uitgevoerd, niet gerechtvaardigd is. In de onderliggende stukken zijn namelijk niet alleen de namen en functies van de vertrouwenspersonen weggelaten, ook over de deskundigheid van deze personen wordt in het geheel geen informatie verstrekt.

ADVOCATENKANTOOR PALM

-3-

Het beroep van de Minister op vertrouwelijkheid in verband met bronbescherming gaat namelijk niet zover, dat hieronder ook de gegevens omtrent de deskundigheid van de twee vertrouwenspersonen vallen. Het onderzoek naar de documenten van appellant is in het geheel gebaseerd op de bevindingen van twee vertrouwenspersonen, waarvan niet kan worden gecontroleerd of zij ook de vereiste deskundigheid hebben om documenten op authenticiteit te onderzoeken. Appellant heeft er in dit kader op gewezen, dat het algemeen bekend is dat de door de ambassade gebruikte vertrouwenspersonen vaak Iraanse advocaten zijn, waarvan niet zonder meer kan worden aangenomen dat zij hun werkzaamheden geheel onafhankelijk van de Iraanse autoriteiten kunnen uitvoeren. Daartoe heeft appellant verwezen naar het algemeen ambtsbericht Iran van de Minister van Buitenlandse Zaken van februari 2005, waaruit blijkt dat de rechterlijk macht haar greep op de relatief onafhankelijke opererende orde van advocaten probeert te vergroten (blz. 40). Bovendien is daarmee nog niets gezegd over de onafhankelijkheid van de individuele leden van de orde. Appellant is voorts van mening dat advocaten per definitie niet deskundig zijn om documenten op authenticiteit te onderzoeken. Dat zij jarenlange ervaring op juridisch gebied hebben en als betrouwbaar en deskundig bekend staan, zoals in het onderzoeksverslag wordt opgemerkt, maakt dit niet anders.

Op 22 mei 2006 doet de rechtbank vervolgens uitspraak. Voor zover hier relevant, overweegt de rechtbank als volgt.

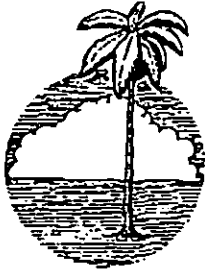
“De rechtbank oordeelt echter dat niet voor alle passages waarbij verweerder om geheimhouding heeft verzocht met het oog op bronbescherming, geheimhouding gerechtvaardigd is, nu de gebruikte begrippen zo algemeen zijn dat op geen enkele wijze kan worden herleid welke personen betrokken zijn geweest bij het onderzoek.

Op de eerste pagina van het onderzoeksverslag heeft verweerder onder 2. **Onderzoeksaanpak**, op drie punten aangevoerd dat de daar weggelaten informatie geheim moet blijven om de identiteit van de betrokken personen te beschermen. De daarvoor gegeven motivering heeft de rechtbank niet kunnen overtuigen dat geheimhouding gerechtvaardigd is. De informatie over de hoedanigheid van de vertrouwenspersonen, dient in deze procedure aan partijen bekend te worden gemaakt.

(...)

Ten aanzien van de laatste zin van onderdeel 2. **Onderzoeksaanpak**, ‘Het onderzoek (...) uitgevoerd.’ overweegt de rechtbank eveneens dat niet kan worden ingezien dat deze informatie beschermd dient te worden met het oog op geheimhouding van methoden en technieken. Deze informatie over de het onderzoek dient in deze procedure aan partijen bekend te worden gemaakt.”

Dit is echter niet gebeurd. Bij brief van 10 augustus 2006 onthoudt de Minister van Buitenlandse Zaken namelijk zijn toestemming aan verdere demaskering van de eerste bladzijde van het onderzoeksverslag van 6 mei 2004 en verzoekt hij de rechtbank deze zo spoedig mogelijk te retourneren.

ADVOCATENKANTOOR PALM

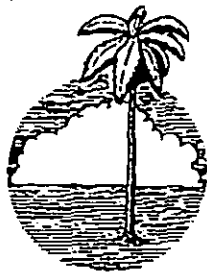
-4-

De Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van Justitie, sluit zich vervolgens hierbij aan. In de uitspraak van de rechtbank ziet deze geen reden de onderzoeksresultaten anders te beoordelen.

De rechtbank verwijst in de uitspraak waarvan hoger beroep weliswaar naar haar uitspraak van 22 mei 2006, dat beperking van de kennisneming van de onderliggende stukken van het individueel ambtsbericht beperkt gerechtvaardigd is, doch aan het gegeven dat appellant nadien nimmer inzage in de gegevens heeft gehad, waarvan de rechtbank de beperkte kennisname niet gerechtvaardigd achtte, verbindt deze vervolgens in het geheel geen consequenties. Nu de rechtbank bij uitspraak van 22 mei 2006 heeft geoordeeld dat de informatie in onderdeel 2. Onderzoeksaanpak van het onderzoeksverslag over de hoedanigheid van de vertrouwenspersonen, alsmede de informatie over het onderzoek in de laatste zin van onderdeel 2. Onderzoeksaanpak van het onderzoeksverslag aan partijen bekendgemaakt dient te worden, had de rechtbank, nu dit niet gebeurd is, de beschikking van de Minister van Vreemdelingenzaken en Integratie, thans de Staatssecretaris van Justitie, van 22 april 2005 dienen te vernietigen als zijnde in strijd met de beginselen van een eerlijke en evenwichtige procesvoering. Nu appellant geen inzage heeft gehad in voornoemde gegevens, kan namelijk niet zonder meer worden uitgaan van de resultaten van het onderzoek naar zijn documenten, zoals neergelegd in het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004.

Appellant heeft tevens aangevoerd dat het algemeen bekend is dat de door de ambassade gebruikte vertrouwenspersonen vaak Iraanse advocaten zijn. Van deze advocaten kan niet zonder meer worden aangenomen dat zij hun werkzaamheden geheel onafhankelijk van de Iraanse autoriteiten kunnen uitvoeren. Ter onderbouwing hiervan heeft appellant gewezen op informatie uit het algemeen ambtsbericht Iran van de Minister van Buitenlandse Zaken van februari 2005. Appellant heeft tevens aangevoerd dat advocaten per definitie niet deskundig zijn om documenten op authenticiteit te onderzoeken. Dat zij jarenlange ervaring op juridisch gebied hebben en als betrouwbaar en deskundig bekend staan, zoals in het onderzoeksverslag wordt opgemerkt, maakt dit niet anders. Appellant meent hiermee, mede gelet op de uitspraak van de rechtbank van 22 mei 2006, een concreet aanknopingspunt naar voren te hebben gebracht voor twijfel aan de juistheid en of volledigheid van het individueel ambtsbericht van 14 mei 2004. Ook hierom kan de uitspraak waarvan hoger beroep niet in stand blijven.

Appellant heeft de vorderingen van de Islamitische Revolutionaire Rechtbank overigens kunnen laten voorzien van een officiële stempel van de rechtbank te Larestan. Ook hiermee meent appellant een concreet aanknopingspunt te hebben aangedragen voor twijfel aan de juistheid en of volledigheid van het individueel ambtsbericht. Hierop wordt door de rechtbank in haar uitspraak echter in het geheel niet ingegaan. Ook hierom meent appellant dat de uitspraak waarvan hoger beroep niet in stand kan blijven.

ADVOCATENKANTOOR PALM

-5-

MET VERZOEK:

Appellant verzoekt uw college het beroep gegrond te verklaren, de voorliggende uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, zittinghoudende te Almelo, van 7 mei 2007 te vernietigen, en een nieuwe beslissing te nemen met inachtneming van het voorgaande.

Een kopie van deze brief met bijlage deed ik aan de Staatssecretaris van Justitie toekomen (p/a IND, Afdeling GC-PV te Zwolle).

Erop vertrouwend u hiermede voldoende te hebben geïnformeerd.

Hoogachtend,

S. Coenen